

[Lars P. Jensen.]

dels ved senere behandling, men jeg skal indskrænke mig til at anbefale, at man stemmer for disse forslag.

Aksel Larsen: Jeg er af den opfattelse, at det er meget farligt, at det er meget skadeligt, at det er meget urimeligt at forlænge den nugældende prislov for et halvt år. Jeg godkender ikke ministerens betragtning: at sådan som udsigterne for prisbevægelsen synes at være i øjeblikket, bør man ikke stramme prisloven, men beholde en prislov med afviklingstendens, idet man ellers kunne risikere at komme til at hindre prisfaldet i at slå igennem. Jeg har kigget på de papirer, vi har fået i betænkningen fra udvalget; de er jo ikke meget omfattende, men lidt oplysning findes der dog i dem. Jeg finder, at man har forespurgt priskontrolrådet, hvad det mener om ministerens idé: at forlænge den nugældende prislov foreløbig for et halvt år, og hvis ministeren er meget beskeden, kan han erklære, at han fra priskontrolrådets flertal har fået tilslutning til, at den nugældende prislov bør forlænges. Det er imidlertid en tilslutning med forbehold. Der siges i skrivelsen fra priskontrolrådet af 20. maj, at „under de nu herskende pris- og forsyningsforhold skal rådet ikke udtale sig imod, at prisloven, som af ministeren foreslået, forlænges“. Hvis priskontrolrådet havde ment, at det virkelig var forsvarligt, havde rådet naturligvis skrevet: skal priskontrolrådet tilråde, eller i høj grad tilråde, at den nugældende prislov forlænges. Men efter at ministeren er kommet med sit lovforslag og har taget sit standpunkt, kommer sagen til priskontrolrådet, hvor et flertal højst kan svinge sig op til at sige, at man ikke direkte vil udtale sig mod regeringen. Jeg synes, at når selv de, der bør være de mest sagkyndige på området, udtaler sig på den måde, burde folketinget være meget betænkeligt ved at være ministeren følgende.

Mit parti er af den opfattelse, at prisloven hele tiden har været utilstrækkelig, og at de revisioner, der blev foretaget af den under den socialdemokratiske regering, gjorde den yderligere utilstrækkelig, samtidig med at den er blevet administreret altfor lemfældigt. Vi har derfor adskillige gange stillet forslag, ikke om en ny prislov, for vi erkender vor uformuenhed til at udarbejde et fuldstændigt forslag til en ny prislov, det måtte vi i hvert fald have adskillig sagkyndig assistance til, som vi ikke råder over, men vi har mangfoldige gange

foreslået ændringer til prisloven, som vi mente ville være af væsentlig betydning, idet vi dog samtidig har gjort opmærksom på, at lige så afgørende som prislovens formulering er den måde, den bliver administreret på af ministeren og priskontrolrådet. Vi har, hver gang vi har stillet sådanne ændringsforslag, fået dem afvist, og da vi endnu i den socialdemokratiske regerings levetid, da det ærede medlem hr. Krag var handelsminister, foreslog, at prislovens indledende paragraf ikke skulle være en afviklingsparagraf, men en egentlig formålsparagraf, og sagde, at prislovens formål er at beskytte forbrugerne imod urimelige priser og avancer og at tilstræbe prisnedsættelser, hvor sådanne skønnedes rimelige, blev dette vort forslag afvist af alle partier her i tinget og mest kategorisk af den daværende socialdemokratiske handelsminister.

Det er virkelig med glæde, jeg konstaterer, at socialdemokratiet nu, da det ganske vist ikke mere har regeringsmagten og således har lidt mindre chance for at få sine synspunkter gennemført, er blevet klar over, at det standpunkt, socialdemokratiet tog dengang, var pinefalskt. Socialdemokratiet har i sit forslag til lov om forlængelse af og ændringer i lov om priser foreslået, at prislovens § 1 skal affattes således — jeg håber, jeg har tilladelse til at citere disse paragrafer og ændringsforslag, hr. formand —:

„Formålet med denne lov er at beskytte forbrugerne ved at begrænse avancer og priser og ved at øve kontrol med monopoler, truste, karteller, prisaftaler m. v. indenfor private erhvervsvirksomheder, andelsforeninger o. lign.“

Ja, som enhver vil se, er det en omskrivning af den formålsparagraf til prisloven, som mit parti for et par år siden har foreslået og fået nedstemt her i tinget. Vi kommunister hænger os ikke i formuleringer, men ser på det reelle indhold, og når den formulering af prislovens formålsparagraf, som socialdemokratiet her møder med, indholdsmæssigt dækker det samme som den formulering, vi i sin tid foreslog, vil vi naturligvis ikke komme og stille forslag om vor egen formulering, men sige, at denne er vi fuldtud tilfredse med. Vi har heller ikke sådanne mærkværdige principper som socialdemokratiet, der, ligegyldigt hvor gavnligt det ville være for arbejderne, om et kommunistisk forslag blev vedtaget, højst kan stramme sig op til at blive siddende ned, når der skal være afstemning om det. Vi bærer ikke nag til socialdemokratiet, fordi socialdemokratiet i sin tid så kategorisk